

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 106/14

Luxemburg, 17 iulie 2014

Hotărârea în cauza C-469/13
Shamim Tahir/Ministero dell'Interno și Questura di Verona

Pentru a putea dobândi statutul de rezident pe termen lung prevăzut de dreptul Uniunii, resortisanții țărilor terțe trebuie să fi avut în persoană reședința legală și fără întrerupere în statul membru gazdă timp de cinci ani înainte de depunerea cererii

Membrii familiei unui rezident pe termen lung nu pot fi exonerati de această cerință

Stabilind un statut uniform pentru rezidenții pe termen lung care au cetățenia unei țări terțe (cu alte cuvinte o țară exterioară Uniunii), dreptul Uniunii¹ urmărește apropierea legislațiilor statelor membre. Statele membre acordă statutul de rezident pe termen lung resortisanților țărilor terțe care au avut reședința legală și fără întrerupere pe teritoriul lor timp de cinci ani înainte de a depune cererea.

La 28 februarie 2012, doamna Tahir, resortisant pakistanez, a depus la Questura di Verona (Prefectura Verona, Italia) o cerere de eliberare a unui permis de ședere UE de rezident pe termen lung, în calitate de soție a domnului Tahir. Acesta din urmă, de asemenea resortisant pakistanez, era deja posesorul unui astfel de permis. Cererea doamnei Tahir a fost respinsă pentru motivul că aceasta din urmă nu deținea, de cel puțin cinci ani, un permis de ședere valabil. Astfel, doamna Tahir avea reședința în Italia numai de la 15 martie 2010 grație unei vize de intrare pentru reîntregirea familiei cu soțul.

Doamna Tahir a sesizat Tribunale di Verona (Tribunalul din Verona, Italia) în vederea anulării acestei decizii de respingere. În opinia sa, directiva privind resortisanții țărilor terțe rezidenți pe termen lung permite statelor membre aplicarea unor măsuri mai favorabile decât cele prevăzute de directivă. Astfel, membrii familiei unui rezident pe termen lung nu ar fi obligați, în temeiul unor măsuri mai favorabile din dreptul italian, să îndeplinească ei înșiși cerința reședinței legale și fără întrerupere timp de cinci ani.

Instanța italiană explică că, deși eliberarea permisului pe termen lung membrilor familiei resortisantului care a obținut deja un asemenea permis este subordonată anumitor condiții (precum un venit suficient și o locuință adecvată), cerința reședinței pe o durată de cinci ani s-ar referi, în Italia, doar la acest resortisant, iar nu și la membrii familiei sale.

Instanța italiană întreabă deci dacă membrul familiei unui rezident pe termen lung poate fi exonerat de cerința reședinței legale și fără întrerupere în statul membru în discuție timp de cinci ani.

În hotărârea de astăzi, Curtea amintește mai întâi că, potrivit însuși modului de redactare a directivei, statele membre rezervă acordarea statutului de rezident pe termen lung resortisanților țărilor terțe care au avut reședința legală și fără întrerupere pe teritoriul lor timp de cinci ani înainte de a depune cererea în cauză și că condiționează dobândirea statutului menționat de dovada că solicitantul dispune de resurse suficiente și de o asigurare de sănătate².

¹ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

² A se vedea Hotărârea Curții din 24 aprilie 2012, Kamberaj (cauza [C-571/10](#) ; a se vedea de asemenea comunicatul de presă nr. [48/12](#)).

În schimb, **nimic din modul de redactare a directivei nu permite să se presupună că un membru al familiei unui rezident pe termen lung poate fi exonerat, pentru a beneficia de statutul de rezident pe termen lung prevăzut de această directivă, de cerința reședinței legale și fără întrerupere timp de cinci ani.**

Curtea a constatat deja că obiectivul principal al directivei este integrarea resortisanților țărilor terțe care s-au instalat în mod durabil într-un stat membru și că reședința legală și neîntreruptă de cinci ani este cea care face dovada legăturilor persoanei interesate cu statul respectiv. **Prin urmare, ea declară că pentru a putea dobândi statutul de rezident pe termen lung prevăzut de dreptul Uniunii, resortisanții țărilor terțe trebuie să aibă în persoană reședința legală și fără întrerupere în statul membru gazdă timp de cinci ani înainte de depunerea cererii.**

Curtea amintește pe de altă parte că armonizarea condițiilor de dobândire a statutului de rezident pe termen lung favorizează încrederea reciprocă între statele membre. În consecință, un permis de ședere UE de rezident pe termen lung conferă, în principiu, titularului său dreptul de ședere pe teritoriul altui stat membru decât cel care i-a acordat statutul de rezident pe termen lung, pentru o perioadă de peste trei luni.

Curtea arată că directiva permite totodată statelor membre să elibereze permise de ședere permanente sau cu durată de validitate nelimitată în condiții mai favorabile decât cele stabilite de directivă. Cu toate acestea, ea subliniază că, potrivit textului directivei, permisele de ședere eliberate în condiții mai favorabile nu constituie permise de ședere UE de rezident pe termen lung în sensul directivei și nu acordă accesul la dreptul de ședere în alte state membre.

În răspuns la a doua întrebare, Curtea declară că dreptul Uniunii nu permite unui stat membru să acorde, în condiții mai favorabile decât cele prevăzute de directivă, un permis de ședere UE de rezident pe termen lung unui membru al familiei.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106